довъ, какото е всякому тълкавателю суемждріе свое поводъ подало.

Общо же мнѣніе обладава весь турскы народъ, да вси прочай иннаго вѣроисповѣданіа человѣцы за ничто не почитжть. мыслжтъ ги за изгубены съвсѣмъ, и что никой кой въ Мохамеда невѣрва нѣма да виде лице божіе, за то ги и гяури назовавжтъ. По голѣмо съжаленіе имжтъ за едно псе нѣжели за единъ най учень и най образованъ Европейцъ, и за дьлгъ свѣщены имжть да милостивно пцета хранжть, отъ койхъ ся нахожда множество велико въ улицы Цариградскы. И когда Турчинъ нѣкой ся е зарѣкаль отъ нѣчто, и великж клѣтвж е сториль за да го вѣки шеструва, то другоіжче не ся разрешава, нъ тъкмо чрезь слѣднаго начина. Копувжтъ дъволно количество хлѣба, и на многа мѣста, като жертва умоленіа, раздавжтъ на обитаіжщій по Цариградскы улицы слѣпи и краставы отъ нечистотж пцы: и тако съ улегченіе съвѣсти вѣрвжтъ что ся сж' освободили отъ натяжаіжщж ихъ клѣтвж (шартъ бозмакъ, називаемо е сіе дѣло по турскыи).

Многы другы подобны сему глупости съ религіознж почесть, и увѣреніе съвѣсти сж' испьлнявжтъ отъ турскы въобще народъ, за койхъ не е нашъ праздчетъ тукъ да говоримы.

Отъ нѣколико уже време явило ся е и между просвѣтны Турцы друго едно вѣроисповѣданіе, кто тій остроумни просвѣтницы назовавжтъ по турскы „дини-цедідіе." то естъ, новж вѣрж. Сіе ново нихно вѣроисповѣданіе основаніе има слѣдвія: да нови просвѣтницы вѣки Мохамеда за пророка не вѣрвжтъ: да на сж вѣки міжтъ (абдестъ да не чинжтъ): да не ся вѣки кланятъ: да не дьржжтъ вѣки постъ призъ Рамазана: въеднж рѣчь, да не вѣрвжтъ вѣки ничто отъ что сж' до сега вѣровали: но все что е любезно и охотно на тѣлесны страсти, без'исключеніа и безсъвѣстно да испьлнявжтъ: сіе что е между словесны человѣцы за развратностъ укорено и прогнано, между нихъ е франско а ла франга, какъто казувжтъ. то естъ свободно: да пиршествувжтъ, и да ся упівжтъ непрестанно: да ся занимавжтъ страстолюбно въ гнусное содомство, и т. д.

То ново вѣроисповѣданіе владѣе най много въ Цариградъ въ палати на вси велики отоманскы міністри, дьржавны съвѣтницы, великы чиновницы, и постжпно въ многа друга худа и нижна общества.

Любопитно и смѣха достойно е въистинж да гледа человѣкъ вѣчарь въ дванадестый чясъ по турскы, въ вѣликолѣпны отъ мѣстоположенія ихъ Воспорскы палаты въ сластоукрасены европейскомъ начиномъ салоны, пріуготовленія отъ трапезы накичены и обрѣдены отъ разна запіянство способна духовита піема: Хіотска добра ракія 24 града, Англичански брантъ, ромъ жамайка, бутилы — боцы бордянскаго и шампанскаго віна и т. д. все изобилно: жамбонъ францушкы — свинскы сухи бутове, съсисонъ — свинскы луканкы — надѣницы (то е простено нововѣрцимь турцимь, какъ то выше рекохмы), свичерско сиранiе, разны плодове, кто цариградскы градины приносятъ. и пр. Почто ся събиржтъ вси призовани гости единовѣрци, насѣджтъ на около съ всичкж своіж Азіжтскж разкошностъ въ бѣлы широкы одѣжды облечены, на главы имъ кюлафи нискы отъ скжпж пжслж (такы по турскы нарицаемы у Мекж творимы), привръзани съ шарены кърпы — убруси. измежду ся нахожджтъ, нъ рѣдко, въ такова пиршества и отъ четницы — улямы — нововѣрци — съ свой бѣлы чялмы на главы — Ахмедіе — и по рѣдко съ зелены чялмы Еміри назоваеми, свѣщенаго поколенія споредь нихно суевѣрно мнѣніе. Вси съ дьлгы чибуцы съ скжпоценны илектры (кехлибары) въ ржцѣ дьржащи разкошно пушжтъ.

Млади Ганимидовцы нихни убичливи слугы, грьцы, и арменцы прави стоящи съ кристалны-сцжкляны скжпоцѣнны чяшы чясто имъ заливжтъ, содомское нихно скот-